

mologische Vereniging te Rotterdam (18-II-1968) werden twee in 1967 gevangen exemplaren van deze soort getoond. Hierbij was ook een *murinata* van Tegelen (Ottenheim). In Geulle ving ik (samen met Cox) op 9 augustus 1968 weer een exemplaar.

In 1927 was Bunde de uiterste voorpost van het Belgisch-Rijnlandse territorium. Uit de vangsten in Montfort, Tegelen en Bergeijk blijkt wel, dat dit vlindertje zijn areaal in noordelijke richting heeft uitgebreid.

South geeft voor Engeland de Amandelwolsmelk (*Euphorbia amygdaloides* L.) als voornaamste voedselplant van de rups op. In ons land is dit een zeldzame plant, die slechts zeer lokaal in Zuid-Limburg voorkomt. Nu deze spanner tot in Brabant toe blijkt voor te komen, is het erg onwaarschijnlijk dat de amandelwolsmelk bij ons de voedselplant zal zijn. Voor Duitsland geeft Koch de Cypreswolsmelk (*Euphorbia Cyparissias* L.) op. Ook Kiria k o f f noemt uitsluitend deze plant.

In mijn woonplaats heb ik deze wolsmelk op diverse plaatsen gevonden. De W e v e r vermeldde haar reeds van Linne, Rijksweg, waar ze nog altijd te vinden is. Langs de Maas (in het algemeen langs de rivieren) is deze plant niet zeldzaam.

Zeer waarschijnlijk zal de Cypreswolsmelk, evenals in Duitsland, bij ons de voedselplant voor de rupsen van *murinata* zijn. In juni-juli en september-oktober moeten ze te vinden zijn.

Summary

Some notes on *Minoa murinata* Scopoli (Lep., Geometridae).

Literatuur

- K i r i a k o f f, S. G., Wetenschappelijke Mededeling no. 58 — mei 1965 (K.N.N.V.).
K o c h, M., Wir bestimmen Schmetterlinge, 4e deel, pag. 84.
L e m p k e, B. J., Catalogus der Nederlandse Macrolepidoptera (Negende Deel) — Tijdschr. v. Ent. 90: 128.
M a a s s e n, A. W. P., De vlindercollectie „Majoor Rijk” — Natuurhist. Maandblad 57: 166-168.
S o u t h, R., The moths of the British Isles.

BOEKBESPREKING

De menselijke Geest door John Rowan Wilson en de Redactie van LIFE, Het Parool — Amsterdam 1966.

Dit boek, verschenen in de Parool/Life wetenschapserie (Nederl. vertaling door G. B. Vermolen), bevat een groot aantal gegevens omtrent de menselijke geest, in ruime mate geïllustreerd, ten dele in kleuren. Het gaat wel niet zozeer over de menselijke geest zelf, dan wel over zijn uitingen op het gebied van het verstand, van het gemoedsleven en van de wilsuitingen.

Het boek opent met een historisch gedeelte, waarin de sprong gemaakt wordt van de Oudheid tot Descartes, alsof er geen denkers geweest waren als Albertus Magnus en Thomas van Aquino. De auteurs geven veel feiten en verschijnselen, doch het is nog geen wetenschap.

Met dit voorbehoud is dit boek belangrijk te achten. Het gaat niet alleen over de mens, maar ook over dieren (proeven van Pawlov en van W. Köhler). Vooral aan het werk van Freud is veel ruimte toegekend, ook aan zijn persoonlijk leven; wij zien hem aan het vissen en op reis met zijn dochter Anna, want Freud was slecht thuis in het spoorboekje.

Wat de ziekelijke uitingen van de geest betreft, zijn er ook enkele ruim verluchte bladzijden gewijd aan Vincent van Gogh. Het vraagstuk van hersenspoeling of:ewel foltering, om iemand zijn wil op te leggen is niet vergeten (beschaving?).

Tenslotte over de toekomst van de mens, een onzeker gebied. Teilhard de Chardin spreekt er ook over, maar dan als visie, als idee, niet als geheel van feiten en gegevens. Dit boek uit de Anglo-Amerikaanse wereld stelt enige eisen aan de lezer. J. E. Schulte.

Medicijnen en narcotica door Walter Model, Alfred Lansing en de redactie van LIFE, Het Parool Amsterdam 1968.

Giftige stoffen kunnen, in passende hoeveelheid toegediend, een geneeskrachtige, ja, een levensreddende werking hebben, zoals de dood ons over het leven kennis kan verschaffen: „mortui vivos docent”, zo staat er op de morgue te Parijs.

Doch het is een lange geschiedenis geweest alvorens wij tot de hedendaagse kennis der geneesmiddelen zijn geraakt, eerst door ervaring en empirie, later door stelselmatig wetenschappelijk onderzoek. Sommige medicamenten zijn uit de volksgeneeskunde overgenomen, zoals het Vingerhoedskruid.

Een grote plaats nemen de medicamenten voor het hart in alsmede de tegen het gevaar van de microben gerichte middelen. Voor de productie van medicamenten zijn uitgebreide bedrijven in het leven geroepen. Ook op het gebied der narcotica komen er steeds nieuwe middelen op de markt, zodat men zich de vraag kan stellen of er niet van overbesteding gesproken moet worden.

De auteurs hebben onder de nieuwe middelen de „pil” niet vergeten.

Zij geven ten slotte namen en gegevens omtrent de verdienstelijkste onderzoekers, deels met foto. Het hele boek is in ruime mate geïllustreerd, ten dele met beelden uit de geschiedenis der aloude farmacie. Voor belangstellenden een belangwekkend boek. J. E. Schulte.